

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. D. Josephus salus naufragantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

curaverit representantem casum istum mirabilem, & opem sibi ab eo allatam, quem à quinque tantum diebus ibi Patronum & Protectorem elegerat. Ita Pater Barri libro Gallico citato cap. 14.

- III. Istis duobus exemplis sufficientibus ad propositum nostrum, unicum tantum addo ex Omazurino lib de Sancto Iosepho ejusque Antuerpiæ cultu Teutonice conscripto, ac per illud caput hoc finio. Nobilis cujusdam Viri filius lethali ægritudine omnia remedia superante afflictus, urgebat ad extrema, non Medicorum solum, sed sed & omnium judicio: sed pristinae sanitati subito fuit restitutus, postquam firmâ fide Pater pro filio unice dilecto ad probatam multoties Sancti Iosephi in Sacello suo Facontino Antuerpiæ pietatem respexit, & confugit. Quare beneficii memor relati Pater latus, in monumentum perpetuum ibidem tabellam appendit atgenteam die 18. Aprilis anni 1651.

CAPUT XI.

Divus Iosephus salus naufragantium & iter agentium.

- I. **H**æc gratia, quam devotis suis clientibus exhibet Divus Iosephus, debebatur ei non tantum ratione generalitatis patrocini ejus, quam ei asserimus propter transcendentalia ejus merita, quorum ratione nihil est quod possit ullus Sanctus in ullo genere, & non possit Divus Iosephus, idque longè excellentiori modo, sed etiam quia etsi illa ei deesset, debuisset tamen hæc inter alias ei concedi, quia ipse ut puerum & Matrem salvaret, profectus est peregrè in Ægyptum, noctu, tempore hyemali, per viam desertam, in viam & inaquosam.
- II. Neque hoc tantum, sed etiam quia cum potuisset in portu Gaze navem conscendere, unde sine suo incommodo deportatus fuisset in Ægyptum cum factis suis pignoribus Pucro &

Matre: Advertens tamen & Matris valde delicatæ, & pueri tenelluli incommodum à mari, & subveritus fortè periculum ab insequentibus Satellitibus Herodianis, vel Infidiatoribus, si viam Gaza & maris carpisset, maluit utrumque liberare ab hoc incommodo & periculo, eorumque incolumitati, & securitati proprium suum commodum postponendo, meliori quo potuit modo prospicere, igitur de hæc utraq; gratiâ hic sigillatim.

SECTIO PRIMA.

Divus Iosephus salus naufragantium.

Prodigiosissimum est in hoc genere quod refert noster Hieronymus Gratianus lib. 5. de S. Iosepho cap. 5. ex Patre Joanne de Fano in historia Ordinis sui Patris Seraphici Sancti Francisci, de duobus Religiosis ex eodem Ordine Sancto Iosepho in paucis devotis, quod adhuc tetigimus Tract. præced. cap. 7. Sect. 4. num. 38. Hi cum se mari commisissent Flandriam versus navigaturi, ortâ subito foedissimâ tempestate, navique ab undis exhaustâ, periire omnes quotquot erant in eâ, periissentque etiam illi duo Religiosi, nisi devotio eorum ad Sanctum Iosephum in tam horribili casu oportune subvenisset: atceptâ siquidem ab illis quâdam ex naufragâ Rate tabellâ, cum in eâ tres dies totos & noctes ab undis & ventis jactati, Sanctum Iosephum ferventius implorantes, in ultimo vitæ discrimine fluctuassent, tandem ecce super eadem tabellâ in medio eorum juvenem elegantî formâ aspectuque decorum, qui & eos comiter blandèque salutar, & jam quasi viribus deficientes ob inedia bono animo esse jubet, se cis adesse ut illos à præsentî periculo liberet: qui postquam eos in portum asseruisset, cordialissimis ab iis gratiarum actionibus receptis, interrogatus quis esset? placido vultu se esse Sanctum Iosephum, quem ipsi in auxilium suum invocaverant, respondit: & eorum oculis evanuit.

In

IV. In quo miraculo illud observandum, quod Divus Iosephus non tantum piis illis Religiosis adfuit quando in medio eorum apparuit, sed etiam ab initio naufragii, quomodo enim illi in tam horribili tempestate, super tam fragili tabellâ per totum triduum non periissent, qui in ipsâ Rate naufragaverant? Sed noluit se citius visibilem reddere, & eorum liberationem maturare, tum ut duplicaret miraculum, tum ut doceret nos constantiam & perseverantiam in fiducia & spe, partem esse quæ meretur à Deo per Sanctos auxilium.

V. Omazurinus in libello Teutonico citato aliud refert in hoc genere in hunc sensum: hâc in urbe Antuerpiensi, inquit, mercatores nonnulli Societate inita navem instruxerant mercibus in Hispaniam traducendis onustam, de cuius interitu cum multi non vanis argumentis metuerent, votum pro eâ fecere Domini, & preces communiter in Dominici nutricii Sacello Faentino effudere, si fortè Deus miseris eorum, per huius Sancti merita navim in portum destinatum salvam vellet adducere. Adduxit autem, sed non sine manifestissimo miraculo: uti enim proximis litteris testabatur navarchus, horrendâ tempestate iactata navis, longo æquoris spatio averfa fuerat ab eo quem instituerat cursu: non aliâ autem quam divinâ virtute credebat se, navemque suam periculorâ manifesto subductam, & ad suam tramitem reductam: ideoque mercatores beneficium retulere Divo Iosepho acceptum, & gratitudinis testimonium reliquere anathema hunc in finem ibidem oblatum.

VI. Post vortices istos aqueos, igneos consideremus, & in his iterum Divi Iosephi auxiliatricem manum. Julius Cæsar Recupitus de Incendio Vesuviano paginâ mihi 25. cum duarum urbium & incolarum repentino flammarum vortice absorptionem enarrasset, omnem dolorem leniendum puravit fœditâ commemoratione potentis tutelæ Divi Iosephi, quæ in pueri cuiusdam incolumitate inter tot clades eluxit. Rem istam subijcio ipsius Recupiti verbis, & ut ipsi specta-

tissimæ fidei Sacerdos narravit ex eorum familiâ, qui piè se agrotorum servitio devoverunt; ab oculatis testibus veritatem diligentissimè persectatus.

VII. Herculani Urbe amplâ & opulentâ, mulier quædam Camilla nomine, cum inter fugam adventantes flammâs vidisset, atque effugia interclusa, consilium ab eâ cœpit quæ rebus extremis spem facit desperatione: saltu è rupe se projicit ad littus, & Nepotem quinquennem Iosephum nomine in ipsis plane mortis faucibus coacta relinquere, elatis ad cælum oculis. *Sancte* inquit *Ioseph Iosephum tuum tibi commendo*, nec plura.

VIII. Mox tota in fugam incubuit quàm celerrimè litus legens timore pedibus alas addente, atque arenis vix hærente vestigio: ut periculum evasit, subiit jam sui securam prima cura puerulus, quem, quoniam rebatur jam mortuum, flebat primo ætatis flore demesum, & usurâ lucis defunctum quam vix libaverat. Inter ejulatus ac fletus cum devenisset ad pontem, sub quo inter ingentes fornices tenui Sebethus amne delabatur, compellari se audit; eoque conversa, unde notæ sonum vocis acceperat, Iosephum videt suum, cumque sospitem ac subridentem: Hæsit primò propè saxea mulier præ stupore: tum recepto spiritu, percunctatur quis eò tam multis ereptum periculis perduxisset? Respondit alacriter puerulus, Sanctus Ioseph manu præhensum, per flammâs medias huc ocissimè me duxit incolumem, ubi jam diu te moror. Mulier puerulum amplexata & osculata suum, mœrorem vertit in gaudium, ejulatus in divinas laudes, & gratiarum actiones Divo Iosepho Adjutori. Huc usque Julius Cæsar Recupitus.